

1. Ve jmé-no Kris - ta dou - fá - me,
 neb v něm své spa - se - ní má - me.
 Z to-ho nás žád - ný ne - sve - de,
 snáz ne - be, ze - mě o - de - jde,
 než nás kdo z to - ho vy - ve - de.

2. Pro něho všechno snášíme, / neb slibům jeho věříme, / že nás v ničem neopustí, / pravdě své dá přece růsti, / neb ona má vítěziti.

3. Nedbejme strachu lidského, / majíc' Krista Pána svého, / toho přesilného Krále, / zlost nevěrných má namále, / pravda jeho půjde dále.

4. Jakož se to všude vidí, / že k sobě mnohé přivodí / sladkostí slova Božího, / nám k spasení poslaného, / v těchto časech zjeveného.

5. Ač se proto ďábel hněvá, / však Kristus s svými zůstává, / musí on vždy vítěziti, / není se čeho strašiti, / z něho se máme těšiti,

6. kterýž nám svou pravdu zjevil, / Duchem jejím nás naplnil / a pro ni nás neopustí; / ač pokušení dopustí, / však nás sám z něho vyprostí.

7. K hanbě našim protivníkům / a k chvále svým milovníkům / učiní milost svou s námi, / obrání, půjde před námi, / neb jsme jemu všichni známi.

8. Beránek, jsa Pán nad pány, / Král Bohem korunovaný, / má nad králi panství míti, / s věrnými boj obdržeti, / šelmu sobě podmaniti.

9. Ale falešní proroci / i šelma se vši svou mocí / zaživa v jezero padnou, / v oheň věčný se dostanou, / protiviti se přestanou.

10. Všem věrným sluší doufati, / hrůz lidských příliš nedbati; / aj, stádcé Páně maličké, / neboj se té hrůzy lidské, / však máš k sobě sliby božské.

11. Amen, Kriste, tě prosíme, / slibům tvým pevně věříme, / že pravdě průchod způsobíš / a tudy věrné utěšíš, / nepřátele své zarmoutíš.

T: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1541 /

Písně chval Božských, 1561 /

Písně duchovní evanjelistské, 1615 / Kancionál, 1659 /

Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: *In Gottes Namen fahren wir* / Eyn Enchiridion oder

Handbüchlein, 1524 / Schöne auszerlesne Lieder, 1536 /

Písně chval Božských, 1541 / Písně chval Božských, 1561